

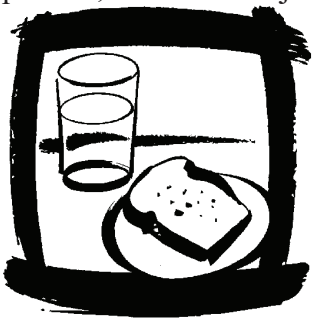
Spoštovani farani!

Čas, ki ga imamo na voljo, nas vedno znova vabi, da ga »polno« živimo; pomeni, da hote in zavestno delamo dobro in se slabega izogibamo. Februarski čas je zelo razgiban čas, poln nasprotnih razpoloženj. Povrh še čas, ko nam zimska idila omogoča več domačnosti in vsega tistega, kar naša družinska ognjišča ne le ohranja, ampak jim daje toplino in občutek pripadnosti. Morda bo kje celo podaljšal januarsko obdobje knjige in drugega dobrega (verskega?!) branja; Svetega pisma ne bomo posebej omenjali, saj je branje – knjiga za vse čase, le v roke ga je potrebno jemati in živeti iz njega.

Ta čas je poseben tudi zato, ker je čas prehoda iz božične radosti v postno resnobo in zbranost. Radost bo (predvsem pri otrocih) dosegla svoj višek s pustno razigranostjo, postni čas pa nas bo vse zopet spomnil na to, da »življenje ni praznik, življenje je delovni dan«. Tudi 8. februar (Prešernov dan – naš kulturni praznik) ne sme miniti, ne da bi ga upoštevali.

Koliko izzivov!! Morda celo preveč v tako kratkem obdobju, zato pa tem večja spodbuda, da ničesar ne opustimo.
Pust nas vabi, da se še zadnjič pred resnejšim, postnim časom, poveselimo. Naj bodo naše norčije takšne, da ne bodo žalile ljudi okrog nas. Naj bodo naše pustne norčije take, da se jih nam ne bo potrebno sramovati. Jezus ima rad vesele ljudi. Kadar smo veseli in srečni, se z nami smeje tudi On. Vendar pazimo, da naše veselje ne prizadene Njega ali drugih ljudi.

potem pa postna sreda – prvi dan predvelikonočnega postnega časa in pepelnica. Le-ta ni mejnik v cerkvenem letu, ki bi stal sam zase. Je kažipot, ki uvaja v skrivnost odrešenja. V to skrivnost naj bi se v tem času s posebno prizadevnostjo vsak kristjan vključil. Pepel je znak minljivosti vsega zemeljskega. Minilo bo naše življenje, v prah in pozabo bo šlo vse, kar je človek naredil. Pepel je tudi znak človekove grešnosti. Da se povrne v prah, mu je Bog napovedal šele, ko ga je zalotil, da je jedel sad z drevesa, ki mu je bil prepovedan.
Pepel, ki ga bo duhovnik potresel vernikom na teme, poprej blagoslovi z znamenjem križa. Križ uničuje greh in vodi k odrešenju. Temu, kar je po grehu postalo na človeku minljivo in umrljivo, vtisne križ pečat večnosti in neminljivosti. Greh je človeka pahnil v prah, križ pa ga iz prahu dviga v Očetovo naročje. A le, če človek to hoče. Postni čas ga vabi, naj to hoče, pepelnična sreda pa mu pravi, naj ne odlaša. Začne naj že danes.
Kako? »Ko pa ti moliš, pojdi v svojo sobo, zapri vrata in moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem. In tvoj Oče, ki je na skrivnem, ti po povrnil.« (Mt, 6, 6)
Duhovnosti naš čas ni naklonjen. Molitev moramo razumeti kot dejavnost, ki zahteva redno vajo. Če bomo to delali, bomo mogli dati Bogu najboljše kar premoremo. In prav za to nam nudi priložnost postni čas.
Bom to zmogel?! p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Postni čas

Le nekaj dni bo letos na voljo za pusto rajanje in za to, da bomo lahko veselju in razigranosti dali duška. Niti dva tedna ne bosta minila, pa bomo že slišali

spodbudo: »Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš!« Da bi to bolje razumeli in hkrati to tudi zaživeli, se je uveljavil pustni čas. Davno prej (pred srednjeveškim obdobjem – pred 11 stol.) pusta v taki obliki, kot ga poznamo danes, niso poznali. Podobno je poznano že prej in v stari zavezi zasledimo, da so se ljudje oblekli v raševino in se potresli s pepelom.

Pepeljenje se opravlja v obliki križa, križ pa je znamenje premagane smrti (Jezusova smrt na križu). Pepeljenje nas spominja, da smo zapisani smrti, spokornost pa je prvi korak na poti k vstajenju. S pepelnico se začenja postni čas, v katerem moramo odmreti grehu in se pripraviti, da s Kristusom vstanemo k novemu življenju. Postni čas pa traja od pepelnične srede 40 dni do velike noči.

Na srečanju ŽPSa bomo razmišljali o tem, kako bi ta bogati čas približali mladim, ki se uvajajo v krščansko življenje (prvoobhajancem in birmancem) in njihovim družinam; morda tudi tako, da poživimo osrednjo postno pobožnost – križev pot ob postnih petkih, pasijon (igrani prikaz Jezusovega trpljenja,…)!?

Romanje v Assisi

(14 – 19. VII. 2024)

Naša provinca tudi letos pripravlja romanje v kraje sv. Frančiška – kamor vabi družine in druge prijatelje tega svetega moža, našega redovnega ustanovitelja. Okvirni program romanja je na voljo pri tisku v naši župnijski cerkvi, pa tudi na spletni strani province, klik na: *minoriti – romanja*. Velika milost je, kdor lahko preživi nekaj dni v krajih Frančiškovega navdiha.

Obnovitvena dela v Podlehniku

V minulih tednih je bilo pri Marijini cerkvi v Podlehniku gradbišče; zato cerkve tudi nismo mogli uporabljati za bogoslužje. Nujno je namreč bilo opraviti obnovitvena dela na ostrešju prezbiterija. Odstranili smo staro kritino (bobrovec), obnovili ostrešje in ga pokrili z škriljem. Vsa dela so

potekala pod strokovnim vodstvom ZVKD Maribor (Zavod za varstvo kulturne dediščine), ki je kritino tudi predpisal. Cerkev je namreč najstarejša med trojiškimi podružnicami. Z ozirom na lepi gotski slog prezbiterija se sme sklepati, da izvira že iz sredine 15. stol in da so jo pozidali najbrž dominikanci, ki so jo potem s posestvi vred odstopili minoritom. Prezbiterij in zvonik sta nedvomno najstarejši del cerkve. Ohranjanje tako bogate in lepe kulturne dediščine pa tudi veliko zahteva. Z denarnega vidika torej pregled opravljenega dela tako izgleda:

- skupna »teža« vsega opravljenega dela ..... 59.795,00€
- sofinanciranje MK (min. za kulturo – država) .... 26.700,00€
- sofinancer 1 sv. Peter in Pavel – Ptuj ..... 15.000,00€
- sofinancer 2 občina Podlehnik ..... 5.000,00€
- lastna sredstva investitorja (prihranki)
  župnija sv. Trojica Podlehnik ..... 13.200,00€

Ugotovitev: brez državne pomoči (MK) bi se dela težko lotili; tudi obema sofinancerjema (župnija sv. Peter in Pavel – Ptuj in občina Podlehnik) se zahvaljujemo za podporo; lastna sredstva (prihranke) smo povsem izčrpali. Kljub opravljenemu delu pa podlehniška cerkev še vedno kliče po dodatni obnovi (odstranitev vlage in utrditev temeljev, beljenje fasade,…). Bogu hvala za opravljeno delo!

Pustni in postni čas

Tako podobno je slišati, pa sta si vendar zelo različna. Nič narobe, če vsakemu damo težo, ki mu gre; če se najprej sproščeno poveselimo, da bi se potem lahko tudi spokorili in poglobili v svoji drži do Boga in do naših bližnjih. V enem in v drugem času bo za to dovolj priložnosti. »Preljubo veselje, oj kje si doma…« vsi poznamo, poznamo tudi kitico, ki pravi: »le eno veselje še čaka na me…«. Naj nas pravo veselje in prava razigranost uvedeta tudi v osvobajajočo spokornost in nas utrdita na naših vzponih proti vrhu.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191